

bets Vedtagelse eller Forkastelse skulde kunne lægge nogen Vanskelighed ivoien for Lovens Gjennemførelse.

Klein: Det er ikke ret mange Bemærkninger, jeg har at gjøre ved dette Afsnit. — Det forekommer mig, at Forslaget under Nr. 14 fortjener at vedtages; men med Hensyn til Forslaget under Nr. 15 vil jeg tilraade Thinget nu at stille sig ligeoverfor det paa samme Maade, som det i forrige Session stillede sig ligeoverfor et tilsvarende Forslag, idet jeg nemlig frygter for, at det, hvis det bliver vedtaget, vil give Anledning til forskjellige Stridigheder imellem Skipperne og Matroserne, som det vilde blive vanskeligt at løse. Det er nemlig en ligefrem Skjønssag, hvorvidt det maa erkjendes, at en Mand, der er kommen ombord i en ringere Stilling end Matros, „har vundet saadan Førlighed og Dygtighed, at han kan udrette den sværere og vanskelige Tjeneste, som kan fordras af en Matros.“ Man kan let tænke sig, at der angaaende dette Punkt vil være høist forskjellige Meninger hos Skipperen og den paagjældende Matros, og man udsætter sig altsaa ved en saadan Bestemmelse for at fremkalde maastee lidet begrundede Fordringer fra Matrosens Side, samt at denne bliver misforstået, naar de ham formeentlig tilkommende Rettigheder ikke fyldestgjøres; men er det vanskeligt at fælde nogen sikker Dom om, hvem af de to Parter der i saa Henseende havde Ret paa den Tid, Fordringen fremsattes, er det aldeles indlysende, at det vilde være endnu vanskelige, ja næsten umuligt, at træffe en retferdig Afgjørelse angaaende dette Punkt, naar Vedkommende maastee lang Tid, efterat Togtet er endt, indbringer sin Klage. Det vil da være overmaade vanskeligt for Retten at afgjøre, om Vedkommende for eet eller to Aar siden havde erhvervet den Førlighed, hvorom her er Spørgsmaal. Den ærede Forslagsstiller mener maastee, at Retten skulde bygge sin Dom paa de Vidnesbyrd, der aflægges af det øvrige Skibsfolk; men dertil skal jeg først bemærke, at dette Mandskab meget ofte ikke saaledes vil være samlet tilfæde, og dernæst, at det vistnok ikke er heldigt, saa at sige, at gjøre de andre

Matroser til Dommere imellem deres Kammerater og Skipperen i et Punkt, der i saa høi Grad beroer paa et blot Skjøn. Jeg skal derfor tilraade Thinget at fastholde den Bestlutning, som det fattede forrige Gang med overveiende Majoritet. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 16 skal jeg udtale som min Opfattelse, at denne Tilføielse, „den danske Folkekirkes“, vistnok er overflødig. — Derimod maa det ganske vist erkjendes at være hensigtsmæssige Tilføielser, der indeholdes i Forslagene under Nr. 17 og 18 samt i Underændringsforslaget til Nr. 17. Tilføielsen under Nr. 18 var maastee tilstrækkelig, men jeg lægger ikke stor Vægt paa, om man vedtager enten det ene eller andet af disse Forslag. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 19 har den ærede Indenrigsminister vistnok udtalt det Tilstrækkelige til at imøbegaae, hvad der er anført af den ærede Forslagsstiller (Røpstorff), men jeg skal dog tilføie, at det for det Første forstaaer sig af sig selv, at Bestemmelsen i § 41 ikke uden videre kan bringes til Anvendelse paa de Skibe, der ere i Fart, og selv om den skal forstaaes saaledes, at den kun anvendes paa disse, naar de komme hjem, maa man dog ikke, naar man har at gjøre med den Art af Forhold, hvorved der af Sundhedshensyn stilles visse Krav, see bort fra, at man ved Indførelsen af en saadan ny Tingenes Tilstand maa lempe sig noget efter de bestaaende Forhold; dette har man ogsaa gjort i andre lignende Tilfælde. Naar man f. Ex. har udgivet en ny Byggeslov, hvori der gives visse Forskrifter med Hensyn til Huseleilighedernes Størrelse, Høiden til Loftet, o. s. v., har man indskrænket sig til at give disse Bestemmelser Anvendelse paa de nye Bygninger eller paa de gamle Bygninger, naar de forandres, men man har ikke ubetinget givet Bestemmelserne tilbagevirkende Kraft paa de allerede eksisterende Bygninger, hvorved man paa eengang vilde paabyrde disse Ciere en maastee meget betydelig Udgift; men hvad der saaledes gjælder i andre Forhold, troer jeg ogsaa maa gjøres gjældende her. Vel er det sandt, at en Forandring af Folkelutafet ved mange Leiligheder vil kunne gjøres uden store Beføstninger; men det lader sig heller ikke nægte, at